

CHRON

2

Co je to vlastně ten Summit?

18

Rozhovor s hlavní koordinátorkou

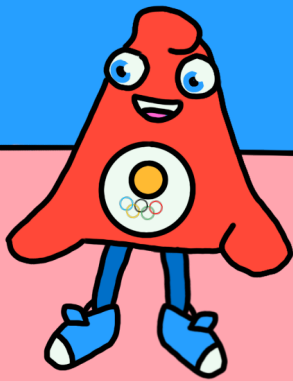

12

Dva atentáty stačí, drahoušku

16

Kardinální problém
aneb trojlístek Berlín, Moskva, Paříž

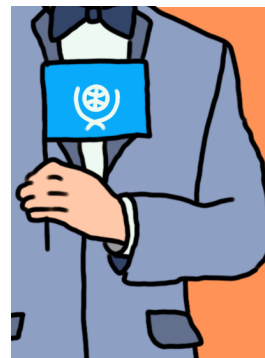
Eurovolby a konec mýtu
o naší generaci

10

Jak Summit
mění životy

11

Pirátský návrh o regulaci
propagace alkoholu
a co na to Češi

14

Orbánovo zneužití evropského
předsednictví: Jak se proti němu
bránit?

20

Co je to vlastně ten Summit?

Pražský studentský summit (PSS) je projekt zaměřený na neformální vzdělávání zejména v otázce mezinárodních vztahů. Každoročně se jej účastní více než 300 studentů středních a vysokých škol z celé republiky, které seznamuje s fungováním mezinárodních organizací a s funkcemi, které tyto organizace v dnešním světě plní.

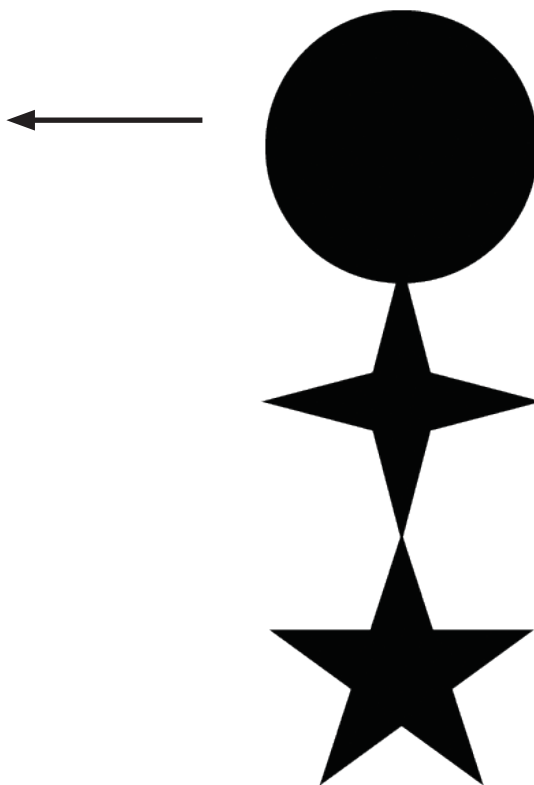
Hlavní vzdělávací metodou Pražského studentského summitu je **simulace činnosti mezinárodních organizací**, která interaktivní formou umožňuje účastníkům vžít se do rolí diplomatů a politiků a pochopit fungování těchto institucí zevnitř.

Není čeho se bát! Rozhodně nejsme na Summitu všichni zatvrzelí extroverti, kteří se na ostatní budou koukat skrz prsty. Spousta z nás si taky prošla obrovským počátečním studem, než jsme si stačili zvyknout. Snažíme se vytvořit dostatečný safe space, aby každý dostal možnost se zdokonalit.

Jednoduše je Pražský studentský summit pro každého, kdo se chce o komplikovaném světě mezinárodní politiky dozvědět co nejvíce, anebo prostě jen opustit svojí bublinu a poznat se s dalšími studenty z celé republiky.

MONIKA JEŘÁBKOVÁ

ŠÉFREDAKTORKA

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

věřím, že tyto listy otevíráte z pozic budoucích účastnic a účastníků Summitu a že už Vás tak za pár týdnů budu moci oslovovat jako delegátky a delegáty nejrůznějších států. Abych ale nepředbíhala, zůstanu ještě chvíli u představování. Ne Summitu jako takového, toho budete mít přece jen ještě dost mimo jiné i na dalších stránkách tohoto čísla, ale přímo redakce Chronu. Ať už jste zběhlí summitáři, nebo jste se o projektu teď dozvěděli a pořad moc nevíte, o co jde, asi už tušíte, že držíte v rukou summití občasník – výtvar skupinky několika studentů, kteří se asi podobně jako Vy jednoduše zajímají o svět kolem sebe a dění v něm a kteří mi znovu a znovu připomínají, jak moc je tento zájem důležitý. Studentů, kteří tráví svůj volný čas psaním článků s myšlenkami, že pokud si někdo z Vás z těchto stránek odnese třeba jedinou věc, ať už jakoukoliv informaci o jednom z rozebíraných témat, vyluštěnou tajenku z křížovky, krátké pousmání se nad jednou z vět, nebo zrovna v případě aktuálního vydání přihlášku na Summit, má to všechno smysl.

A abych tímto navázala na začátek, upřímně doufám, že zmíněná přihláška přijde od co nejvíce z Vás – nejen abyste mohli číst Chron i v průběhu celého ročníku (to byste přece mohli i online, i když fyzicky ho držet v ruce je rozhodně mnohem lepší), ale hlavně kvůli Vám. Když se totiž podívám zpětně na den, kdy se dostal Chron do ruky poprvé mně, jakožto zmatenému summitímu nováčkovi, neměla jsem ponětí, kolik zkušeností ve všech možných oblastech mi Summit přinese, kolik příležitostí mi nabídne, kolikrát se na něm budu smát a kolik lekcí mi dá, ani jak vděčná za to všechno dnes budu. A za těch pár let, které od zmíněného dne uplynuly, jsem navíc zjistila, že Summit Vám opravdu dá tolik, kolik mu dovolíte – nebojte se tedy jít mu naproti.

Vážené budoucí delegátky, vážení budoucí delegáti, těším se na Vás.

4

Organizace které na Summitu simulujeme

6

K čemu se to vlastně upíšu - Pražský studentský summit

8

Summití příběhy

10

Eurovolby a konec mýtu o naší generaci

12

Dva atentáty stačí, drahoušku

14

Pirátský návrh o regulaci propagace alkoholu a co na to Češi

16

Kardinální problém aneb trojlístek Berlín, Moskva, Paříž

18

Rozhovor s hlavní koordinátorkou PSS

20

Orbánovo zneužití evropského předsednictví: Jak se proti němu bránit?

Organizace, které na Summitu simulujeme

OSN

Největším a nejstarším modelem na Summitu je model OSN. Je určen pro středoškoláky, kteří skládají tzv. delegace – skupiny zastupující vždy jeden členský stát OSN. Funguje to tak, že vytvoříte delegaci se 2 až 4 dalšími kamarády, společně vyplníte přihlášku a projdete přijímacím řízením. Pak už jenom podle vašich preferencí a počtu bodů dostanete přidělený stát.

Nedaří se ti přesvědčit tvoje kamarády, aby do toho s tebou šli? To vůbec nevádí. Pravidelně organizujeme burzu delegátů, kde si každý své partáky najde.

Model OSN se pak dělí na jednotlivé orgány, zabývající se různými tématy. Pokud teda např. dostaneš stát, který má zastoupení v orgánech DISEC, HRC, UNEA a UNSC, tak si potom jenom v rámci vaší delegace rozdělíte kdo půjde kam. Každý stát to má jinak.

Letos bude náš model OSN zahrnovat tyhle orgány:

DISEC

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost se po letech vrací zpátky na Summit a bude se zabývat **militarizací umělé inteligence, privatizací ozbrojených složek a terorismem separatických skupin.**

UNEA

Environmentální shromáždění OSN se zabývá zejména aktuálními otázkami souvisejícími s životním prostředím. Letos se v něm bude diskutovat o **ztrátě biodiverzity a environmentálních dopadech plastů a živočišném průmyslu.**

HRC

Rada pro lidská práva má nelehký úkol dohlížet na dodržování lidských práv ve světě. Tenhle ročník se zaměří na témata jako je **mučení a trest smrti, mrzačení ženských pohlavních orgánů a diskriminaci náboženských menšin.**

UNSC

Rada bezpečnosti je tradičně nejmenším orgánem na celém Summitu, ve kterém se schází především zkušenější účastníci a pokouší se zklidnit aktuální bezpečnostní situaci ve výbušných částech světa, jako je **pásma Sahel a Írán.**

ILO

Mezinárodní organizace práce má za cíl zlepšování pracovních a životních podmínek. Dozvíš se tady o **mezinárodní pracovní migraci, gender pay gap nebo o regulaci AI v rámci pracovního trhu.**

WHO

Světová zdravotnická organizace je pro všechny, které zajímá tematika lidského zdraví. Na 30. ročníku se zaměří na **následky COVID-19 na zdraví dětí, kouření a prevenci rizikového sexuálního chování.**

G20

Skupina G20 je globální uskupení umožňující diskuzi a hlubší spolupráci dvaceti největším světovým ekonomikám. Náš model G20 je určen pro studenty středních škol a jednání zde probíhá v češtině. Jeho výrazným specifikem je především to, že se zde účastníci hlásí ve dvojicích a jako dvojice poté pracují během celého roku. V G20 se můžete v tomto ročníku těšit na téma **kryptoměn a globálního zadlužení**.

NATO

Model NATO je otevřen všem studentům středních škol, ze kterých v Severoatlantické radě zasedne 32 vybraných. Jednáním jazykem je výhradně angličtina, účast je tedy pro zájemce nejen o bezpečnostní tematiku, ale i o rozvoj angličtiny. Pokud jsi připraven jednat o otázkách klíčových pro udržení míru a dělat kompromisy, které jsou nezbytné k dosažení jednomyslnosti, pak je pro tebe Model NATO tím pravým summitem domovem. Letos se dozvíš o **čínském vlivu v západním Balkánu, kooperativní bezpečnosti v Indo-Pacifiku a aktivitě NATO v Arktidě**.

EU

V modelu Evropské unie je simulováno jednání Rady EU a Evropské rady nad aktuálními otázkami, které se v reálné Unii řeší. Model je určen výhradně studentům vysokých škol a jeho jednáním jazykem je čeština. Letos je v tomto modelu prioritou **transparentnost politické reklamy, boj proti převaděčství a průmysl pro nulové čisté emise**.

K čemu se to vlastně upíšu?

1

PŘÍJÍMACÍ ŘÍZENÍ

1. září

Otevření přijímacího řízení. Čas vybrat si model, ve kterém bys rád jednal, a omrknout zadání přijímacího řízení.

27. září 23:59

O půlnoci tohoto dne se uzavírají přihlášky do OSN. Pokud jsi středoškolák a pracuješ nejlépe pod tlakem, tak teď je tvoje chvíle.

4. října 23:59

Uzávěrka na všechny zbylé orgány. Ať už pro vysokoškoláky v EU, tak taky pro středoškoláky v NATO a G20.

3

ZÁVĚREČNÁ KONFERENCE

Vyvrcholení celého ročníku. Začíná slavnostním zahájením (27. března) a pokračuje třemi nabitými jednacími dny v Konferenčním centru Praha. Oblečeš se formálně, zužitkuješ všechno, co ses za těch 5 workshopů naučil, a hlavně si to moc užiješ.

2

PŘÍPRAVNÁ ČÁST

Jestli se ti úspěšně povedlo přijímací řízení, tak tvoje summití cesta právě začíná. V průběhu roku tě bude čekat 5 přípravných setkání (workshopů) na Právnické fakultě v Praze. Dopoledne si budeš moci vybrat, kterou z mnoha zajímavých přednášek budeš chtít navštívit, odpoledne pak strávíš v jednotlivých orgánech. Tam se poznáš s ostatními, naučíš se důležité soft skills a v neposlední řadě si zajednáš za tebou zastupovaný stát v simulovaném jednání.

- 1. Workshop – 26. 10. 2024
- 2. Workshop – 16. 11. 2024
- 3. Workshop – 14. 12. 2024
- 4. Workshop – 18. 01. 2025
- 5. Workshop – 22. 02. 2025

Běžnou součástí je také neformální poworkshopový program. Chodí se na společnou orgánovou večeři, organizují se pub kvízy a další programy. Pokud jsi mimopražský, tak nezoufej. Organizátoři zařizují po každém workshopu ubytování v Praze za rozumný peníz, takže se nemusíš stresovat s odjezdem v noci.

Summití příběhy

ZUZANA CHUDÁ

SPECIÁLNÍ RUBRIKA

Pražským studentským summitem od počátku jeho existence prošly tisíce studentů – pro mnoho z nich je projekt místem, kde mají během celého roku možnost debatovat s lidmi z celé republiky, se kterými sdílí podobné zájmy, kde se dozívají informace (nejen) o mezinárodních vztazích nebo kde získají dovednosti užitečné pro kariérní, ale i osobní život. Málakterý z těchto účastníků ale před podáním přihlášky tušil, co všechno (a v jaké míře), dokáže tento projekt v jejich životech ovlivnit. Toto jsou jen některé příběhy lidí, kterým Pražský studentský summit změnil život:

Tomáš Mígl

bývalý hlavní koordinátor, 1. místopředseda Zelených

Summit mě vtáhl mezi lidi, kteří nad děním okolo sebe přemýšlí jinak, než jsem byl zvyklý. Dneska si myslím, že to přišlo v ideální moment a Summit měl zásadní vliv na to, kdo dneska jsem a co dělám. Odnesl jsem si z něj hodně kamarádů, hodně „aha” momentů – z doby, kdy jsem byl delegát, to, že s podporou Summitu zvládneme na konferenci jednat líp než některé české ústavní orgány, z doby, kdy jsem byl organizátor, že lidi nejsou jejich práce, a z celých těch 7 let, že to všechno je privilegium (hlavně) studentstva gymnázií, což je škoda a potrvá, než se to podaří změnit.

Michael Douša

bývalý hlavní koordinátor, projektový manažer čínských projektů AMO

Poprvé jsem si vyzkoušel, jaké to je být ve skupině podobně naladěných skvělých lidí, našel si kamarády na mnoho let a časem si zkusil z pozice sekretariátníka podílet se na projektu, který dalece přesahuje domácí úkoly nebo přípravy na semináře na veřejse. Byť to třeba znamenalo, že jsem pár nocí probděl, protože jsem se nadšeně pročítal články o pirátství jako delegát, bavil se o aktuální politické situaci s kolegy nebo skládal rozpočet celého projektu jako hlavní koordinátor. Jednoduše řečeno, bez Summitu bych nebyl tam, kde jsem – Summit mi pomohl dostat skvělou práci, pomohl mi vybrat školu (PF UK; pozn. red.), která mi perfektně sedla, a taky mi dal spoustu skvělých přátel. A jsem za to strašně moc vděčný.

Natálie Nováková

PR koordinátorka

Summit mi hlavně umožnil navázat pevná přátelství, která mi přinesla podporu v těžkých chvílích a pomohla nasměrovat můj život na správnou cestu. V komunitě nás spojuje to, že společně čelíme výzvám, sdílíme radosti i překonáváme neúspěchy. Navzájem si poskytujeme podporu, díky které mám pevné zázemí, na které se mohu vždy spolehnout. V tomto světle mi Summit dal příležitost, jak se spojit s lidmi z celé ČR i Slovenska, kteří sdílí podobné hodnoty a zájmy jako já, kteří mi mohou být inspirací a pozitivně ovlivňovat mé duševní zdraví.

Jakub Veselý

Bývalý předseda modelu NATO, úředník na ministerstvu spravedlnosti

V delegátských letech bych asi řekl, že mi summit dal prostor, kde se mohlo vyřadit moje nerdské já. Ale po třech letech v „sekretu” a roce v „summitím důchodu” si nejvíc vážím toho, že jsem na summitu prostě mohl být a zažít si všechny radosti i starosti, které s sebou tenhle úžasný projekt přináší. A k tomu ten největší bonus – lidi, které jsem na summitu poznal a dodnes jsou moji nejlepší kamarádi. To všechno člověku změni život ... tak trochu od základu. A vzhledem k tomu, jak rád na summit (s notnou dávkou nostalgie) vzpomínám, tak to zjevně byla změna k lepšímu.

Adam Didecký

Programový koordinátor

Na summite som nikdy ako delegát nebol. Dostal som sa k nemu úplnou náhodou počas prvého ročníka štúdia na VŠ v Brne cez kamaráta. Ten mi postupne vysvetlil o čo ide, no nechcel som byť účastníkom chcel som rovno organizovať. Prvotné nadšenie však postupne opadlo a ja som prihlášku do „sekretu“ poslal 3 minúty pred deadlineom. Nebol som si totiž istý či ma tam ľudia, s ktorými nemám odžitie ich delegátske roky prijmu.

Pochybnosti však postupne opadli a ja som týmto dňom na Summite už tretí rok. Rozhodnutie pripojiť sa k prípravnému tímu hodnotím a myslím si, že už do konca života aj budem hodnotiť, ako jedno z najlepších, ktoré som kedy urobil. Summit mi dal prehľad v medzinárodnom diania, zlepšil moje organizačné a komunikačné schopnosti, urobil ma dochvylnejším, precíznejším a zodpovednejším. Ale hlavne dal mi ľudí, ktorí mi zmenili život. Za tie 3 roky života na Summite som spoznal niekoľko ľudí, z ktorých sa stali priatelia na ktorých viem, že sa môžem kedykoľvek obrátiť a pomôžu mi, alebo ma vypočujú. Keď nad tým tak premýšlam, tak to nie je len Summit, ktorý mi zmenil život, ale najmä ľudia, ktorí ho organizujú. Tí mi totiž stále dávajú motiváciu na sebe pracovať, zlepšovať sa, učiť sa novým veciam a čiastočne ísť príkladom ostatným. A tak moja veľká vďaka patrí všetkým Summit ľuďom, ktorí mi každodenne posledné 3 roky pomáhajú rásť ako človeku a najmä mojej pôvodnej K3 a generálnej tajomníčke modelu EÚ, z 28. ročníka, za to, že mi dali šancu byť súčasťou tohto projektu.

Charlotte Jindřišková

Místopředsedkyně modelu G20

K Summitu jsem se dostala vlastně náhodou. Klučina z organizace, ve které jsem v tu chvíli byla, o Summitu prohodil pár slov a mě to zaujalo. Ještě s pár lidmi jsme udělali přihlášku do OSN, kterou poté onen klučina neposlal. Na poslední chvíli jsme poslali přihlášku do G20 a ta se pro mě stala osudovou.

Následně jsem celý svůj první ročník summitu prožila sama v modelu pro dvojice.

Googlení každého slova, které jsem neznala, hledání zdrojů, které nejsou Wikipedie, a mluvení na veřejnosti byly věci, na které jsem občas přišla sama a do něčeho mě musel lehce dostrkat můj sekretariát, ale všechno to byla skvělá příprava nejen na můj další rok na Summitu, ale i na ostatní stránky života (maturita, práce, vejška).

Summit mi ve velkém změnil pohled, dal mi nové možnosti a zkušenosti. Nevím, co bych si v 16 letech myslela o studiu politologie nebo absolvování debaty s kandidáty do Evropského parlamentu, ale já v 18 jsem pro to žila.

A nebyl to jen můj zájem, co mě u Summitu udrželo, už během prvního workshopu mého prvního ročníku jsem si našla nové kamarády, kteří jsou jedni z mých nejbližších, skamarádila jsem se s lidmi napříč modely, orgány i sekretariátem. Summit se pro mě stal nejen místem učení, ale také přátelských setkání s mojí nově získanou Summití rodinkou.

Eurovolby a konec mýtu o naší generaci

BARBORA TRČKOVÁ

STÁLÉ TÉMA

Pokud jste jako já uzavřeni v bublině lidí, kteří trpí klimatickým žalem, považují se za feministy*ky a ve volbách do Evropského parlamentu pro ně největší dilema představovalo, kterou liberální stranu volit, možná vám jejich výsledek připadal jako horečný sen. Jestli existuje okamžik, který zbořil představu o liberálnosti a světovosti mladé generace v Evropě, jsou jím právě letošní volby. Jak vysvětlit to, že se generace prvotních voličů obrací ke krajní pravici?

Jedním z největších skokanů v evropských volbách v Česku je uskupení Přísvaha a Motoristé. Za jejím úspěchem stojí lídr kandidátky Filip Turek – a poněkud překvapivě i mladá generace voličů. Naše generace, kterou oplývá mýtus světovosti, liberálnosti a progresivismu, podle všeho pomohla na třetí místo antisystémovému uskupení, jehož dva hlavní body jsou boj proti green dealu a migraci.

Zapomněli jsme na někoho?

Možná si pod skupinou “mladých lidí” představíte ty, kteří mají maturitu a chodí na vysokou školu, umí mluvit několika jazyky, jsou konfrontováni různými světonázory a umí tak kriticky přemýšlet a většinou mají poměrně silný kulturní i sociální kapitál. Je dost možné, že vy a vaši kamarádi jste přesně takoví.

Existují však i mladí lidé, kteří vyrostli na maloměstě nebo vesnici, a i po škole tam zůstali žít. Často se živí rukama a politika je zajímavá jen tehdy, když mají strach, že by mohla negativně a napřímo zasáhnout do jejich životů. Právě posledního dokázal Filip Turek využít – strach ze zákazu spalovacích motorů je dostatečně hmatatelný na to, aby přiměl právě tuto skupinu mladých lidí jít k volbám.

Sociolog Pierre Bourdieu kromě ekonomického kapitálu (tedy materiálního bohatství) rozlišuje i kapitál sociální (kvalita a množství kontaktů a známých) a kulturní (vzdělání). Všechny tři kapitály společně teprve určují postavení jedince ve společnosti.

Celoevropský fenomén

Antisystémovým a krajně pravicovým stranám nedávali mladí voliči hlas jen v Česku. Mladí lidé napříč kontinentem pocítují nejistotu a nestabilitu způsobenou Covidem, rostoucími cenami bydlení či válkou. Asi většina z nás vnímá, že některé aspekty systému, ve kterém žijeme, jsou zkrátka nefunkční. Velké problémy obvykle vyžadují komplexní řešení. Možná proto mladí lidé patřící spíše do skupin s nižším vzděláním inklinují spíše k populismu či krajní pravici. Naopak levice, která má obvykle ekonomicky ohroženého voliče přitahovat, s tímto úkonem selhává. Moderní levicové strany totiž propojují sociální jistoty např. s ochranou klimatu a její politiky tak často mohou znít komplikovaně. Krajní pravice právě onu komplikovanost odmítá a přichází s populistickou – a zdánlivě jednoduchou – cestou ven z krize. To může být pro některé lákavé.

Filip Turek
europoslanec a
bývalý automobilový
závodník

Atak se o mladé voliče rozšiřuje i elektorát německé AfD či francouzského Národního sdružení. Obě strany v proběhlých eurovolách skončily doma na prvních místech a vzaly tak vládnoucím politikům půdu pod nohama.

Touha po vzorech

Je poměrně náročné najít z této situace cestu ven. Jeden by se mohl začít strachovat, že právě vychováváme novou generaci voličů krajní pravice a představovat si dystopické scénáře.

S návrhem řešení na “odklon” mladých od populismu se vrátím k našemu příkladu Filipa Turka. Jak už jsem psala nahoře, mnoho mladých lidí politika nezajímá. Naopak téměř každý potřebuje mít nějaký vzor, někoho, ke komu může vzhlížet.

Jak podotýká např. videoesejistka Alice Cappelle, většinou si hledáme vzory, které jsou alespoň v nějakém základním rysu podobní nám nebo našemu životnímu stylu. Proto je mladému klukovi, který

je ekonomicky ohrožen, vyrostl v konzervativních hodnotách a nedostalo se mu dostatečně kvalitní vzdělání, vzdálen „woke” influencer, který se obléká do feminně vypadajícího oblečení a na první pohled boří stereotypy. S našimi vzory se musíme alespoň trochu ztotožňovat – co do hodnot i do životního stylu.

Proto zmiňovaný kluk bude vzhlížet spíše k Filipu Turkovi. Ten sportuje, pracuje na sobě, umí věci říct jednoduše. Na tom samo o sobě není nic špatného, ale bohužel je i mysogynní, sexistický a má problematickou minulost, co se týče podpory extrémní pravice.

Proto je potřeba, aby se za demokracii, sociální spravedlnost a feminismus postavilo co nejvíce různých lidí – i ti, které bychom na první pohled do svých řad nezařadili. Právě oni však mohou oslovit ty vrstvy společnosti, na kterých (jak jsme viděli v červnu) stojí volby.

Dva atentáty stačí, drahoušku

VÍT ŠEFL

ZAHRANIČNÍ POLITIKA

Slovensko si 15. května násilím vydobylo první příčku ve světovém tisku, uražené Spojené státy ale na svou odpověď nenechaly čekat ani dva měsíce. Jsou tyto dva pokusy o atentát ojedinělými událostmi nebo novým normálem? Dá se s tím vůbec něco dělat? I na tyto těžké otázky v článku níže čekají odpovědi.

Na valné hromadě stomatologů je dusno, a to ještě ani nezačala. Lomoz postupně slábne a k pultíku přistupuje MUDr. Miroslav Macek. „Dovoďte mi, než začnu moderovat, vyřídít si jednu zcela soukromou věc,” oznamuje doktor a s kamennou tváří přechází na záda nicentušícího MUDr. Davida Ratha. Očekáváním ztichlou místností zní ozvěna pohlavku. „Pan ministr Rath byl varován, varoval jsem ho tiskem,” přehlušuje zpět u pultíku doktor Macek směsici potlesku a písnotu. „Je to moje ryzí soukromá záležitost. Zaslouží si to.” „Pane doktore, tady to vyřizovat nebudem,” kontruje po chvíli zrudlý Rath. „Vy jste mě napadl zbaběle zezadu. Proč jste se mi nepostavil jako chlap čelem? Vy jste zbabělec.” Bývalý místopředseda vlády Macek má již všeho dost a do svého stomatologického soka se pouští pěstmi...

Ačkoliv možná šlo opravdu o zcela soukromou záležitost, potyčka dvou doktorů a ostřílených politiků se rychle rozšířila do veřejného prostoru. Společně s o poznání novějším Volného „flákancem” tato událost obsazuje vrchní příčky v síni slávy českého politického bizáru. Jak jsme ale mohli v posledním půlroce pozorovat, násilí v politice a ve veřejném prostoru může dojít i mnohem dál.

Na vzestupu?

Kromě pokusů o atentát na Roberta Fica a Donalda Trumpa zmíním také útok na dánskou premiérku Mette Frederiksen či napadení německého kandidáta do Evropského parlamentu Matthiase Eckeho. Na rozdíl od prvních dvou případů z Čech se tyto věci dají už stěží brát na lehkou váhu. Ať vědomě či ne, vnímáme jako něco jiného, když si politici vyřizují účty mezi sebou, a když je na-

Dnes již legendární pohlavek MUDr. Macka

padne někdo zvenčí. Nejde jen o útok na jednotlivce, ale také na samotné principy demokracie a společnost na nich postavenou.

Z posledních pár měsíců se tak může zdát, že politika se stala nebezpečnou profesí, ve které člověk již neriskuje pouze své mentální zdraví, ale i to fyzické. Je tomu však opravdu tak? Prošli jsme si nějakou zásadní změnou, která nás tolik ovlivnila?

Riziko povolání

Nalijme si nejprve čistého vína: násilí v politice a ve veřejném prostoru je odjakživa s námi. Ať už se díváme na nekonečný seznam zavražděných římských císařů nebo na všechny monarchie, které potkal jejich smutný konec na převétu, je těžké se zbavit dojmu, že vládnutí bylo vždy nebezpečným řemeslem.

Jako modernější příklad američtí prezidenti, z nichž čtyři byli zavražděni během vykonávání svého úřadu a minimálně dalších patnácti z nich někdo usiloval o život. Na Wikipedii se dočtete, že jen ve 20. století na následky atentátů zemřeli dva rumunští, tři španělské a hned pět iránských premiérů. Graf vám ochotně ukáže, že nejvíce at-

entátů na hlavy států proběhlo mezi šedesátými a osmdesátými léty minulého století, tedy uprostřed studené války, kdy byly převraty a politická nestabilita v zemích lavírujících mezi Východem a Západem na denním pořádku.

Reality check

Zde ale není řeč o převratech, jež byly mimočodem také v minulém století mnohem častější. Žádný z nedávných případů politického násilí, které jsem zde uvedl, nedoprovázel pokus o převzetí moci. Stály za nimi osoby jednající na vlastní pěst. Atentátníky v roce 2024 nebyli zahraniční agenti nebo teroristické organizace, nýbrž občané, jejichž frustrace, vztek či zoufalství přerostly natolik, že jim nezbývalo nic než jednat.

Je těžké tak společně s násilím nezmínit i rostoucí politickou polarizaci, která měla na letošních dvou atentátech nepochybně značný podíl. Nenávistná rétorika radikálních stran působí na nespokojené voliče a ti je naoplátku ženou kupředu. Tento začarovaný kruh přispívá k atmosféře, v níž i ty nejkrajnější kroky mohou působit jako možná

řešení. Od anonymního vyhrožování je to potom jen pár kroků k opravdovému činu. Oběťmi těchto činů jsou pak všichni včetně radikálních politiků, na které, jak jsme v posledním půlroce viděli, jsou páčány atentáty stejně často.

Ríct, že násilí je v lidské povaze a že lidí takto „odhodlaných“ na světě bude vždy víc než dost, nestojí žádnou námahu. Všichni jsme členy jedné společnosti a jsme tak zodpovědní za její fungování. Je tedy i naší odpovědností vytvářet takové prostředí, ve kterém by atentát na premiéra ve středu Evropy byl stejně nemyslitelný, jako to bylo před pár lety.

Na každém potom je, jaký způsob si pro to zvolí. Avšak základy boje proti politické polarizaci, jakými jsou občasná opouštění svých sociálních bublin, naslouchání cizím názorům a zdržení se slovních útoků v internetových diskuzích, by se měly stát povinnými asi pro všechny. Demokracie totiž nemůže fungovat v atmosféře strachu, to věděli již staří Řekové. Čím dřív se tak budeme moct vrátit k rozpixelovaným videím pohlavkujících se politiků, tím líp.

Pirátský návrh o regulaci propagace alkoholu a co na to Češi

KLÁRA KOLEVSKÁ

VNITŘNÍ POLITIKA

Raději mladému nalít opatrně a pod dozorem, než ho bez pomocných koleček rovnou v plnoletosti pustit do světa a nechat ho vypořádat se s fenoménem alkoholu samotného. **Česká výchova je v mnoha ohledech jako bezplatná zkušební verze zákonem regulovaných činností** a podobně jako první zařazení spojky, se alkohol s organismem mladého člověka setkává ve fatálně nízkém věku. U Čechů je odhadovaný věk první konzumace alkoholu 12 let a jak to tak bývá, co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš.

V roce 2022 byla průměrná roční spotřeba alkoholických nápojů na jednoho obyvatele ČR 169,5 litru.

Přes opětovné snahy vyřadit etanolový jed z běžného dne českého občana Česko stále patří mezi země s nejvyšší spotřebou alkoholu na osobu. Jedná se přitom o látku s podobně devastujícími účinky na tělo jako marihuana nebo nikotin. Přitom konzumaci tabákových výrobků v ČR se od roku 2012 daří trvale snižovat.

Varující data o efektu alkoholu na lidský organismus se za poslední desetiletí příliš nezměnila, snahy zákonodárce ovšem ano. Tou nejnovější je pirátský návrh zasahující propagaci a celkovou image výrobků s obsahem etanolu.

Zacházet s alkoholem jako s cigaretami

Příslib snahy o změnu legislativy ze strany Pirátů svým způsobem alkohol z reklamního hlediska přiblíží cigaretám. **Objevit by se měl zákaz reklamy v televizi a rozhlasu mezi šestou hodinou ranní a desátou hodinou večerní. Další novinkou pak mají být varování na etiketách alkoholových výrobků upozorňující na možné škodlivé následky jejich konzumace doplněné expresivními obrázky.**

Paralela mezi cigaretami je v tomto případě zřejmá. Varovná upozornění s barvitými fotkami na obalech cigaret ve výlohách připomínající peri-

odikum patologické morfologie lze jen těžko přehlédnout a reklama na tabákové výrobky je v televizi a rozhlasu v současné době zakázána úplně. Jistě se nabízí zamyšlení, zda-li by měl tento krok za následek podobný ústup spotřeby alkoholických výrobků, jaký za poslední desetiletí pozorujeme u těch tabákových. Zodpovězení této otázky ale vyžaduje víc než jen postavení vizáže výrobků vedle sebe.

Již v současné době panují na propagaci alkoholu určitá omezení. Zakázány jsou dle zákona o regulaci reklamy taková vyzobrazení v reklamě, která alkohol vykresluje například jako prostředek pro vyřešení životních problémů, zlepšení sexuální úspěšnosti nebo jako lék na onemocnění různých druhů (v případě, že nápoj neobsahuje jinou účinnou látku). A tohle je jen skromný výčet. Přesto je těžké věřit účinnosti těchto opatření, když je ve stejných situacích alkohol vyzobrazován stále, pouze je tak činěno mimo reklamní čas vysílání. Jedním z největších zastánců konzumace etanolu je totiž stále audiovizuální umění a hlavní vysílací čas.

Protřepat, nemíchat a hlavně pít

Jak již výše padlo, pro pochopení obtížnosti boje proti nadměrné konzumaci alkoholu je potřeba více než jen porovnání PR alkoholu s PR jiných návykových zákonem regulovaných látek. I přes stále opakující se osvětové kampaně o jeho škodlivých efektech je jeho užívání zakořeněno hluboko napříč popkulturami a kromě jeho logického spojení s příjemnými zážitky, zejména v asociaci s popuštěním osobních hranic, je v audiovizuálním umění mnohdy spojován s ekonomickým a společenským úspěchem.

To, co je u nás v reklamním čase přísně regulováno, sídlí jen o pár minut na programu později. **Obyvatelům je od útlého věku servírována vize každodenní role alkoholu v našich životech bez nastínění jeho hořkosladkého destruktivního**

stínu. Ať už se bavíme o Jen počkej, zajíci! nebo o legendárních filmech Jamese Bonda, těžko si je představíme bez etanolového podkresu.

Komplexita psychologického efektu role alkoholu ve filmech na normalizaci alkoholismu je rozsáhlé téma dalece přesahující rozsah tohoto článku. Jeho zmínění má však za účel zdravé znepokojení nad praktickou nemožností denormalizace konzumace alkoholu v českých domácnostech.

Vzdát se před cílem?

I přes zdánlivou paralelu boje s alkoholem se sekání hlav hydry, nelze nad snahou podpořit zdraví národa mávnout rukou. Je naivní předpokládat podobný efekt jako u cigaret a je dost pravděpodobné, že zejména barvitě obrázky na etiketách alkoholických nápojů vyvolají hlasitější nevoli než podporu.

“Reklama šokem” se už mnohokrát u zdraví škodlivých látek osvědčila a občas je účinnější konzumentům ukázat galerii odpudivých obrázků než se podrobně pouštět do rozkládajícího efektu substance na život.

I když je informace o tom, že samotný alkohol tvoří zhruba 6% úmrtí a zapříčiní asi 14 tisíc hospitalizací ročně, veřejně dostupná, nemá zřejmě na jeho konzumaci příliš velký vliv. A to je ve statistice zahrnut jen akutní stav způsobený přímo etanolem a nikoliv jeho dlouhodobé následky. Ke karcinomům, cirhózám nebo selháním ledvin se pak dostane jen malé procento varujících článků. To, kolik lidí si následně nadměrnou konzumaci alkoholu spojí s nárůstem agrese v domácnostech nebo se zvýšenou mírou úrazů, je potom otázka.

Magické kouzlo lidského podvědomí

Jedna věc je platná legislativa. Ta sice nezabrání předávkování a závislosti na alkoholu, snaží se ale k jeho konzumaci alespoň nemotivovat mladistvé. Její mezera však spočívá ve faktu, že jen málokterá osoba pod 18 let omezení skutečně dodrží. A zdaleka ne všichni plnoletí si její omezení vynucují. Není složité alkohol pod 18 sehnat, natož požívat.

Klíč boje s touto závislostí tkví v boji s reputací, kterou alkohol má. Historie nám napovídá, že striktní omezení alkoholu nevedla k požado-

vaným efektům a spíše podpořila jeho ilegální prodej. Lidé se v tomto ohledu musí rozhodnout sami.

Ať se nám to líbí nebo ne, naše smyslové vnímání je pořád ovlivněno podvědomými procesy vyhodnocujícími potenciale nebezpečí. I když má tento mechanismus v moderní době jen malé využití, fungují na tomto principu např. expresivní fotografie na baleních cigaret. **Možek pak automaticky pohled na indisponovaného člověka na obalu vyhodnotí jako negativní citový vjem a v mozku rázem vzniká jednoduchá informace “tady je něco špatně”.**

I když v tu chvíli nevznikne v koncové části mozku jednoznačný signál, který nás donutí cigaretu nezapálit, a časem je možné si na obrázky prostě zvyknout, pro nepravidelné kuřáky tento rituál často spojí s nepříjemným nevysvětlitelným pocitem. Díky tomu mnohdy vzniká nižší motivace se ke kouření vrátit, která je bohužel ale často přebita sociálním nátlakem.

Působit na podvědomí je tedy, zdá se, ta nejsilnější zbraň, kterou proti veřejnému obrazu alkoholu máme. Je chybné očekávat okamžité snížení čísel. Efekt by tato změna ale určitě měla. Vytěsnění reklam na alkohol z hlavního vysílacího času by pak mohlo pomoci k odstranění vnímání alkoholu jako běžné součásti života, i když tato představa stále bude přetrvávat v audiovizuálních snímcích.

Neférový boj

Zatímco s omezením reklamy velká část české populace problém nemá, barvitě obrázky na obalech způsobily nevoli už při jejich zavedení u cigaret. Bylo by naivní u alkoholu čekat něco jiného. Vyzobrazení na baleních bývají často nazývána buzerací a mnohdy je proti nim argumentováno slovy “já vím, že si ničím tělo, nemusím se u toho ještě dívat na tuhle hrůzu”.

Málokdo si ale u těchto slov uvědomí skutečný efekt na podvědomí a tenhle malý fakt nám zůstává jako taková malá tajná zbraň a stejně jako boj ze strany veřejného povědomí o alkoholu není fér máme i my nyní možnost využít malou výhodu v boji.

Kardinální problém aneb trojlístek Berlín, Moskva, Paříž

MATĚJ KOŠAŘ

KULTURA

Letošní, tedy XXXIII. olympijské hry v Paříži sice skončily již 11. srpna, to ale není důvod jim nevěnovat ještě chvíli, kterou si tento sportovní svátek jistě zaslouží.

Olympiáda v Paříži se postarala o mnoho okamžiků, které zaznamenali i ti, kteří sportu nehodují. Jen namátkou: Turecký střelec Yusuf Dikeç, australská b-girl Raygun, fenomenální Simone Bilesová nebo francouzský tyčkař Antony Ammirat. Seznam by mohl být daleko delší. Záměrně jsem vyjmenoval právě 5 příkladů, protože přesně tolik získala česká delegace medailí. Je to nejhorší výsledek na LOH samostatné České republiky za dobu její existence.

Slavnostní zahájení her bylo letos jiné než při minulých hrách. Sportovci opustili sportovní stadion a plavili se po Seině, kterou Francouzi za vysoký finanční obnos relativně vyčistili. Tento revoluční způsob nástupu delegací a fenomenální vystoupení Celine Dionové zastínila aféra s Poslední večeří – tu pořadatelé přetvořili za pomoci drag queens. Téměř nahý zpěvák poté zpodobňoval řeckého boha vína a veselí Dionýsa. Ačkoliv se za tento způsob vyobrazení oficiální organizační výbor omluvil, situace nedala spát kardinálovi Dukovi, který vytvořil trojlístek olympiád – Berlín 1936, Moskva 1980 a Paříž 2024. Ty podle něj byly zneužity k jiným cílům – nacismu, komunismu a k novým ideologiím. Jak to ale bylo?

Hitlerova olympiáda

Hry XI. olympiády se konaly v Berlíně. Toto nádherné město na Sprévě hostilo hry v roce 1936. Pokud nejste zrovna průměrný influencer, který si plete nacistický pozdrav se sestavou pro mažoretky, tak víte, že v tomto roce byl Berlín plně pod nadvládou Adolfa Hitlera a NSDAP. Berlín byl pro hry vybrán již v roce 1931, kdy ještě Hitler Německu nevládl. Berlín v hlasování o pořadatelství pora-

zil Barcelonu, což bylo ve výsledku i dobře, neboť v roce 1936 zmítala Španělskem občanská válka.

Jeden z úkolů organizačního výboru bylo přesvědčit Adolfa Hitlera, aby hry podpořil. Je otázkou, co pomohlo k tomu, aby dal nakonec hrám zelenou. Možná to bylo jednání s předsedou německého olympijského výboru Theodorem Lewaldem nebo možnost dokonalé propagandy pro Německo a právě nacistickou ideologii, kterou si od toho sliboval Joseph Goebbels. Kde jinde mohli nacisté ukázat árijskou nadřazenost lépe než na sportovištích. Ostatně i sportoviště byla ukázkou vyspělosti Německa. Měl vzniknout největší, nejmodernější a nejmonumentálnější sportovní areál na světě – Reichssportfeld. Hlavní stadion, jenž byl původně postaven již pro plánovanou olympiádu v roce 1916, rozšířili synové původního architekta Otta Marche Werner a Walter na kapacitu 110 000 diváků. Jejich návrh ale ještě přepracoval Hitlerův dvorní architekt Albert Speer. Mimo to vznikl například plavecký stadion pro 18 000 diváků či Waldbühne amphitheater (gymnastické soutěže) pro 25 000 diváků.

Samotné zahájení her bylo oslavou nacismu. Od rána zněla Berlínem pochodová hudba, ve 12 hodin proběhla manifestace Hitlerjugend. Zde také prozatím skončil běh s olympijskou pochodní. Dnes již neodmyslitelná součást OH není odkazem z antických her, ale jedná se o výmysl generálního tajemníka organizačního výboru her Carla Diema. Běh byl dlouhý 3 000 kilometrů, vedl z Olympie přes několik zemí až do Berlína. Zajímavostí je jistě to, že během prvního běhu byla pochodeň i poprvé uhašena. Stalo se tak 30. července 1936 v Praze. Rozhořčení demonstranti vytrhli běžci po-

chodeň z ruky a zablokovali mu cestu. Pochodeň vyhasla a musela být využita záložní. Čechoslováci měli ale důvod být rozhořčeni. Na oficiálních letácích byla trasa pochodně znázorněna sice správně přes Československo, ale ČSR tam byla zobrazena bez pohraničí, na které si Adolf Hitler dělal nárok a které i roku 1938 získal.

Na samotném zahájení museli být všichni na svých místech předem, aby mohl Adolf Hitler triumfálně vstoupit na stadion. Byl přivítán prezidentem organizačního výboru, polovičním Židem Lewaldem, slovy: „Můj Vůdce.“ Po jeho vystoupení pronesl Hitler svá jediná slova, vypustilo se 20 000 holubíků míru, zahrála nová olympijská hymna od Richarda Strausse, zapálil se oheň a německý vzpěrač Ismayr přísahal za sportovce nikoliv na vlajku OH, ale na vlajku s hákovým křížem.

Ze sportovního hlediska olympiáda vyšla pro Německo velmi dobře. Ovládlo hodnocení národů, nejúspěšnějším sportovcem her byl ale afroameričan Jessie Owens, který získal pro USA 4 zlata. Ten se stal miláčkem publika a noční můrou německé propagandy. Výsledky ale mohly být jiné, neboť Německo znemožnilo start mnoha výborným židovským sportovcům. A někteří sportovci se odmítli zúčastnit „Hitlerových her.“ Jednalo se však o jedince, žádná země oficiálně hry nebojkotovala.

Carter vs Brežněv

Přestože po válce hry potkalo mnoho dalších skandálů, kardinál Duka přidává do trojlístku až XXII. LOH v Moskvě, které se konaly roku 1980. O ty se původně hlásila i Praha, ale v srpnu 1968, po okupaci ČSSR vojsky Varšavské smlouvy, bylo rozhodnuto, že Praha pořadatelským městem nebude. Hry dostala Moskva.

Rok před pořádáním her ovšem podnikl Sovětský svaz invazi do Afghánistánu. Prezident USA Jimmy Carter odeslal ultimátum s tím, že pokud Sověti svá vojska nestáhnou, USA se her nezúčastní. Carter namítal, že SSSR je agresorem, a to odporuje Olympijské chartě.

Se svým protestem nakonec Carter nepochodil. I přesto se hry konaly, ovšem bez 65 zemí. Některé startovaly pod vlajkou MOV, některé pod vlajkou svých národních výborů. Pro země východního bloku to tudíž byly velmi úspěšně hry. Sovětský svaz se snažil ukázat svou velikost, bojkot USA byl využíván jako propaganda v zemích východního bloku. Hry byly velkolepé, sportovní výkony také. Jen je nutné podotknout, že mnoho z nich nebylo čistých. Doping byl na moskevských hrách denním chlebem.

Bojkot XXII. her ze strany západu ale nezůstal bez odezvy. Další hry, které se konaly v americkém Los Angeles, bojkotovalo 15 zemí v čele se Sovětským svazem. Mezi těmito zeměmi byla i ČSSR. Ale sportovci bojkotujících zemí nemuseli zoufat. Mimo OH proběhla alternativa s názvem Družba 84, která se konala v 8 zemích za účasti 49 států. Dle některých zúčastněných to ale byla spíše parodie na sport.

Nechám na vás, po přečtení těchto řádků, zdali se rozhodnete přidat na stranu kardinála Duky a odsoudíte letošní hry za to, že byly zneužity k nové ideologii, nebo zda si ho dáte na síti X do bloku. Ať tak, či onak, olympijské hry jsou fenoménem, který i přes svou ne vždy čistou minulost je stále tím největším sportovním svátkem. Uvidíme, co nám ale nabídnou další hry. Ať už ty zimní za dva roky v Miláně nebo ty letní v LA v roce 2028.

Afroameričan Jesse Owens (uprostřed) na olympiádě v Berlíně roce 1936

Přípravy nového ročníku začínají, jen co předchozí skončí: rozhovor s hlavní koordinátorkou

ADÉLA BEJČKOVÁ

ROZHOVOR

Z pohledu účastníka vypadá Summit organizovaně a propracovaně. Hosté, prezentace, přijímací řízení, sociální sítě, ale kdo za tím stojí? Odpovědí je tým více než šedesáti vysokoškoláků, který letos povede hlavní koordinátorka Ivet Nguyen. Co její práce obnáší, jak si vede po prvním půl roce a co se chystá na letošní jubilejní ročník?

V čem vlastně spočívá tvoje práce na summitu, co si máme představit pod pojmem „hlavní koordinátorka“?

Jako hlavní koordinátorka mám na starosti organizaci celého Summitu. To znamená, že spolu se svými kolegy z vedení dohlížím na to, aby vše fungovalo hladce a podle plánu. A abychom toho mohli vůbec dosáhnout, je třeba koordinovat práci zhruba 60 lidí.

Moje práce mimo to zahrnuje i fundraising, tedy získávání finančních prostředků skrze různé granty a spolupráce. V podstatě zodpovídám za celý jeho rozpočet. Mimo jiné reprezentuji celý projekt navenek, takže se setkávám s partnery, donory, ale i s širší veřejností.

To je zhruba to hlavní, co dělám a co mám celoročně na starost. Ačkoliv to zní jako speciální pozice, mým hlavním cílem je, aby projekt fungoval dobře, a hlavně aby se mí kamarádi a kolegové, kteří se podílejí na organizaci, cítili v týmu dobře.

Co tě vedlo k tomu přihlásit se na pozici hlavní koordinátorky?

Na Pražský studentský summit jsem poprvé narazila v 8. třídě. Tehdy jsem ani nevěděla, že něco

takového vůbec existuje. V té době jsem pouze viděla plakát celodenní simulace se jménem „Staň se diplomatem!“ a přihlásila se se svými spolužáky. Ale až o pár let později jsem zjistila, že to vše spadá právě pod Summit.

Když jsem se v prváku na vysoké začala podílet na organizaci Summitu, už tehdy jsem cítila, že bude tenhle projekt významným kusem mého života a že bych měla jako sekretariátnice pokračovat. Od 8. třídy jsem narazila na spoustu skvělých kamarádů, se kterými se dodnes každý den potkávám, se kterými pracuji nebo se čas od času vídám. Zároveň mi Summit dal mnoho zkušeností

”

Když jsem se v prváku na vysoké začala podílet na organizaci Summitu, už tehdy jsem cítila, že bude tenhle projekt významným kusem mého života.

“

a spoustu nových kariérních příležitostí. A to jsou hlavní důvody, proč jsem se letos rozhodla ještě zůstat na Summitu jeden ročník.

Letos mě ale lákala možnost se přihlásit na pozici hlavní koordinátorky. Ano, tahle pozice je trochu náročnější a nese spoustu zodpovědnosti (a to zejména na jubilejním ročníku), ale zároveň je to skvělá zkušenost si vyzkoušet něco úplně nového. Pro mě je to možnost se kariérně posunout, zároveň mi summit poskytuje skvělé prostředí, kde mohu rozvíjet své nápady a společně se svými kolegy a kamarády je realizovat. A hlavně mě těší, že mohu pracovat s týmem lidí, kteří sdílejí vášeň a odhodlání k organizaci tohoto ročníku.

Jak hodnotíš první měsíce? Jsou nejnáročnější přípravy za vámi nebo bude nejvíc práce až v průběhu ročníku?

První měsíc příprav na 30. ročník začal už v březnu, kdy jsme jako hlavní koordinátoři spolu s Matějem Huličkou a Prokopem Válkem museli společně vymýšlet, jak by mohl koncepčně ročník vypadat. Navíc jsme také připravovali pohovory pro nové sekretariátníky. Ihned po posledním dnu závěrečné konference 29. ročníku jsme se v pondělí ráno s klukama pustili do práce a celý měsíc jsme pracovali v kanceláři. Už tam začaly přípravy a za mě to byly nejnáročnější měsíce, které jsem pracovně kdy zažila.

Ale abych tu nestrašila, z dubna už si zas tolik věcí nepamatuji. V červnu se oficiálně sešel celý tým, to pro mě byl teprve velký začátek celého ročníku. Práce v tak velkém počtu lidí se lépe rozděluje, koordinuje a časově je to i méně náročné. V průběhu ročníku nás ale samozřejmě čeká další práce. A to jak společně, tak odděleně, protože má každý na starost své vlastní sekce.

Pražský studentský summit je vzdělávací projekt, jak a koho má vzdělávat? Jsou prioritou účastníci nebo střední školy, na které vyjíždíte?

Pražský studentský summit je platforma pro vzdělávání mladých lidí, kteří se zajímají o mezinárodní vztahy, politiku, lidská práva, ale třeba i environmentalistiku či zdravotnictví nebo jiná globální témata. Cílem je rozšířit účastníkům obzory a poskytnout jim prostor k rozšíření teoretických i praktických dovedností. Skrze simulace, workshopy, semináře a různé akce se jim snažíme dát možnost rozvíjet kritické myšlení, schopnost vyjednávání a argumentace.

A vzhledem k tomu, jaké možnosti na Summitu máme, nemohu říci, že bychom prioritizovali určitou skupinu více než jinou. Ačkoliv je na našem projektu nejvíce středoškolských účastníků, máme zde i model pro vysokoškoláky a doprovodný projekt zaměřený na základní školy, který jim také dává možnost si vyzkoušet simulaci mezinárodní organizace či jeho orgánu.

Mimo setkání s účastníky jezdíme také přímo do škol. Zlepšujeme a rozvíjíme naše doprovodné projekty. Jedním z nich je třeba již zmíněný projekt „Staň se diplomatem!“ pro žáky základních škol, který jim přibližuje fungování mezinárodních organizací skrze jednotlivé simulace. Další z těchto projektů je Instantní Summit, který je určen pro studenty středních škol a dostává mezinárodní problematiku do výuky formou diplomatického jednání (soustředí se ale zejména na samotnou simulaci).

Pak je zde poslední, nově vznikající projekt, který vytváří vzdělávací materiály pro školy bez využití simulačního formátu a slouží jako informační podklady pro využití v rámci standardních metod školní výuky.

Ve výsledku se snažíme, aby měla naše práce dopad jak na jednotlivce základních, středních i vysokých škol, tak na školy samotné.

Summit letos slaví 30.výročí, chystají se nějaké oslavy? Bude tento ročník něčím speciální? A na co nového se můžou summitáři letos těšit?

Summitáři se mohou letos těšit třeba na tzv. Garden Party, oslavu třicetiletého výročí tohoto vzdělávacího projektu! Mohou se potkat s lidmi, kteří si prošli Summitem už v prvních ročnících, kteří vedli tento projekt nebo se ho účastnili, a nyní jsou z nich např. úspěšní podnikatelé, ředitelé nebo právníci. Mají možnost slyšet rozhovory s různými zajímavými lidmi, např. Janou Hlaváčovou, která momentálně působí na ministerstvu zdravotnictví a v Evropské platformě pro roztroušenou sklerózu, nebo Markem Antošem, docentem ústavního práva na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a účastníkem vůbec prvního ročníku tehdejšího PMUN (Pražského modelu spojených národů). Neminou vás ani projevy Víta Dostála, ředitele Asociace pro mezinárodní otázky a mě. Hlavně se pak můžete těšit na večeri a slam poetry exhibici nebo na DJ. (Je ale důležité zmínit, že je potřeba se zaregistrovat a že vstup pro členy Klubu PSS Alumni je zdarma!)

Orbánovo zneužití evropského předsednictví: Jak se proti němu bránit?

ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY

AMO ODPOVÍDÁ

I v letošním ročníku se budeme analytického týmu Asociace pro mezinárodní otázky ptát na nejpálčivější problémy dnešního globálního dění. Tentokrát jsme se jich zeptali takto:

„Maďarský premiér Viktor Orbán vyvolal značnou kontroverzi, když se v červenci sešel s ruským prezidentem Vladimírem Putinem. Kritiku schytl mimo jiné i proto, že se tak stalo ve chvíli, kdy Maďarsko předsedá Radě Evropské unie, přičemž od zbytku unijních států ke své cestě nezískal žádný mandát. Jak může na takovéto kroky zbytek EU účinně reagovat? Je na čase začít přemýšlet nad nějakou revizí evropského předsednictví?“

Pavlína Janebová

Viktor Orbán není prvním politikem, který v čele předsednictví Rady EU dává průchod svým zahraničněpolitickým ambicím. Vzpomeňme na Nicolase Sarkozyho, který se během prvního

českého předsednictví v tomto ohledu snažil zastiňovat českého premiéra. Při hodnocení situace s Maďarskem je nicméně třeba brát v potaz několik klíčových faktorů. Za prvé, podle Lisabonské smlouvy se předsednictví vůbec nemá zahraniční politikou EU zabývat. Za druhé, samotné cesty, ani pozice prezentované Viktorem Orbánem v Moskvě či Pekingu, nebyly konzultovány ze zbytkem členských států. Za třetí, Orbánovy postoje jsou značně v rozporu s obecnou pozicí EU. Bylo tedy naprosto očekávatelné a správné, že se evropští lídři vůči Orbánovým aktivitám vymezili. Politický tlak v podobě prohlášení nebo neúčasti na některých akcích předsednictví je ale jediný, co můžou dělat. A zdá se, že to stačí – maďarský premiér alespoň prozatím ze svého diplomatického úsilí slevil (i když uvidíme, co jaké

míry by ho povzbudilo případný volební úspěch Donalda Trumpa v USA). Odebrání předsednictví Maďarsku v jeho průběhu by navíc v Orbánově rétorice sloužilo jako důkaz nespravedlivého zacházení EU s Maďarskem.

Vendula Kazlauskas

Podobně jako ostatní státy EU váhaly spustit proti Maďarsku proceduru podle článku 7, váhají i se silnější reakcí na Orbánovy kroky na začátku předsednictví. Dosavadní bojkot neformálních jednání Evropské rady ze strany vysokých představitelů ostatních států a Evropské komise je zejména symbolickým krokem a minimem možného. I to už ale vyslalo Orbánovi jasný signál, který zároveň ponechal prostor pro další jednání.

Způsoby, jak reagovat tvrději a například změnit pořadí předsednictví, přitom technicky existují. Chybí k tomu ale politická vůle, stejně jako jasná kritéria. Ta by mohla vypadat třeba tak, že by se předsednictví neměl ujímat stát, proti němuž je vedeno řízení podle článku 7 Smlouvy o EU a/nebo jsou mu zmrazené fondy EU podle mechanismu podmíněnosti, protože porušuje zásady právního státu. S tím, jak napříč Evropou roste počet vlád s nacionalistickými a extrémně pravicovými stranami, ale není možné v nejbližší době vůli k podobným bezprecedentním krokům očekávat. Státy EU by tedy zejména měly důsledně využívat mechanismů, které už mají k dispozici – například právě mechanismu podmíněnosti – k tomu, aby trvaly na dodržování zásad právního státu a hodnot EU ještě předtím, než se potenciální další troublemaker předsednictví ujme.

Pavel Havlíček

Současná situace a spory mezi maďarskou vládou a zbytkem EU jsou zajímavé ze dvou důvodů. Zaprvé, Maďarsko v současné době předsedá EU, což zahrnuje řízení jednání a dohod mezi členskými státy a institucemi. Druhým aspektem je nedávná “mírová” cesta Viktora Orbána, prezentovaná jako akce předsednictví EU, která však vyvolala pouze nedůvěřivé reakce. Maďarská vláda čelí kritice za svou politiku, která vede k izolaci od ostatních evropských zemí. Počet konfliktů, které Maďarsko vede se sousedy, je znepokojivý a vyvolává otázky ohledně vhodnosti maďarského předsednictví.

Otázka revize modelu evropského předsednictví je relevantní a velmi aktuální a analytici navrhnou radikální řešení i v podobě předání zbytku termínu následujícímu polskému předsednictví. Radikálním řešením současného sporu by bylo přímé vyloučení Maďarska ze zóny volného pohybu. Očekává se, že Evropská komise taktéž zaujme tvrdší postoj k Maďarsku v otázce distribuce prostředků. Spor o evropské hodnoty pravděpodobně nabere na intenzitě, což posílí soudržnost EU

Co na to summitáci

ZÁVĚREČNÁ RUBRIKA

Prostor pro vás, vaše otázky a naše odpovědi. Napadlo vás něco při čtení? Nesouhlasíte s nějakým naším pohledem? Máte nějakou připomínku? Nestyďte se a ozvěte se nám! V následujícím čísle se vám pokusíme odpovědět.

QR kód na feedback formulář:

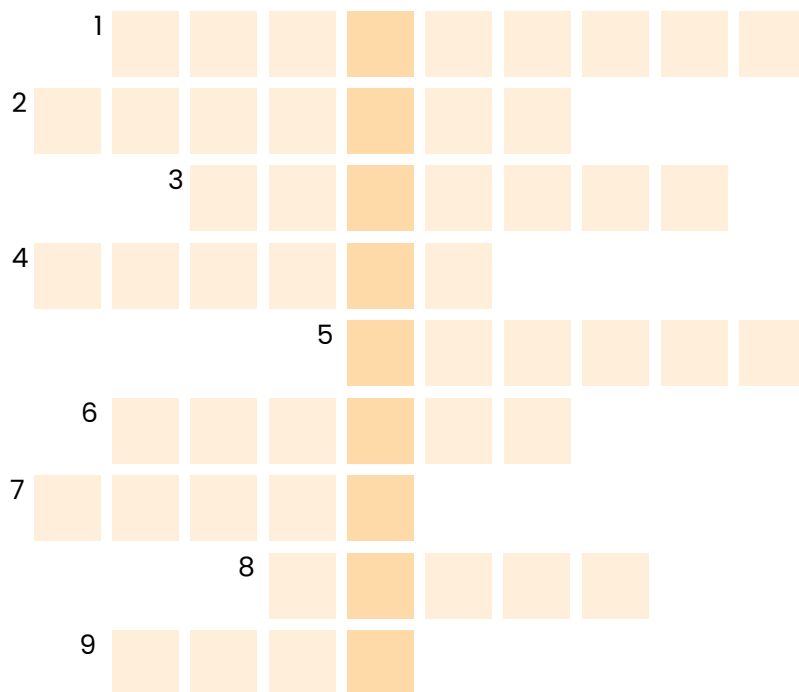

Klárky hospodský fun fact z říše zvířat

Fakt, že si tučňáci jako náznak náklonnosti nosí kamínky, je poměrně známý. Samci tím projevují zájem o samici, se kterou si pak v případě jejího zájmu zplodí i potomstvo. Co se ale často neříká je fenomén, že vzhledem k tomu, že se u tučňáků neprojevuje pohlavní dimorfismus (rozdíl mezi samcem a samicí viditelný pouhým okem), se občas stane, že samec kamínek přinese jinému samci v domněnce, že se jedná o samici. Obdarovaný samec se následně urazí a rozněženého ctitele klovne. Pro dobrotu na žebrotu.

Dočetl si až sem a stále by ses rád dozvěděl o Summitu ještě něco víc? Mrkni na naše webové stránky. www.studentsummit.cz

Paříž pořádala poprvé Letní olympijské hry před sto lety v roce 1924. Bedřich Šupčík zde ve šplhu na laně vybojoval pro Československo první zlatou medaili. Mnoho zemí jako Litva, Lotyšsko, Polsko, Rumunsko, Filipíny a Uruguay tehdy ve hrách soutěžilo poprvé. Jedním z debutantů bylo i Irsko, které díky Jacku Bulteru Yeatsovi získalo první medaili v nevšední disciplíně... (tajenka)

1. Snídaňová pochutina na chleba či do jogurtu
2. Země, na jejíž území si v referendu v roce 2023 odhlasovala nárok Venezuela
3. Symbol hořkosti a utrpení v bibli a v západní literatuře, vyjmenované slovo po L
4. pražský pivovar
5. husity proslavená tupá zbraň, jejíž nevýhodou je zvýšená pravděpodobnost zasažení sebe nebo spolubojovníků

6. pohlédnout na někoho koutkem oka, našťvaně (příslovce)
7. taneční styl písně Oliver Twist od Evy Pilarové
8. patrový čípek latinsky
9. katalánský surrealista, komunista a později podporovatel Franca

tiráž

CHRON, Občasník Pražského studentského summitu,
registrováno MK ČR E 16149, vydává Asociace pro mezinárodní otázky (AMO),
Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; amo.cz / studentsummit.cz;
e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz

šéfredaktorka: Monika Jeřábková, tel.: +420 734 583 098, e-mail: chronicle@amo.cz;

editoři: Barbora Trčková, Adéla Bejčková

redakce: Adéla Bejčková, Barbora Trčková, Katia Madjoudj, Klára Kolevská,
Matěj Košar, Vít Poříz, Vít Šefl, Zuzana Chudá

grafika: Adéla Bejčková

sazba: Vít Poříz

korektura: Katia Madjoudj, Klára Kolevská